

սոսկ բնակիչք Ատանայ, այլ եւ Սսեցիք՝ որք յահէ Դաւիլայ եկեալ էին այսր, «՝ իբերդն մտին, եւ բագումք՝ իդուրս մնացին. նա եւ շատ աղաչեցին լալով գՅովհաննէս կաթողիկոսն, զի առցէ զարկղ (Աջոյ) Ս. Լուսաւորչին եւ մտցէ՝ իբերդն. եւ նա ոչ եմուտ, այլ ետ մուծանել զլուսարարն սրբոյ Լուսատուին, հանդերձ սուրբ Աջերացն եւ այլ սրբութեանց՝ ՝ իբերդն. եւ ինքն կացեալ յաղօթս մինչ՝ իյառաջին ժամ գիշերոյն՝ լալագին դիմօք. զոր բարերարն Աստուած ողորմեցաւ, ՝ ինորին խնամոցն բացեալ եղեւ Դուռն Կարմունճին. եւ Յովհաննէս կաթողիկոսն յուսալով՝ իխնամքն Արարչին՝ ել աշակերտօքն հանդերձ. եւ ընդ մուլար ճանապարհ լեառն լեռնայն եկեալ եհաս ՝ իսուրբ աթոռն՝ իՄիս: ... Եւ Սոյ ժողովուրդն յետ գնալոյ պղծոյն՝ դարձան եւ եկին՝ իՄիս, հանդերձ սուրբ Աջերօքն եւ այլ սրբութեանցն. եւ հանգուցին զսուրբ Աջերն՝ ի Ս. Աննայ եկեղեցոյն, որ է աթոռ եւ հայրապետական եկեղեցին Սոյ»:

262. – Ի Սահմանս Ատանայ յիշի՝ ինախնեաց, յամի 1292-3, գէօղ մի «՝ իԳահս Կիլիկիոյ որ կոչի այժմ Բաղնէկունք, մերձ յաստուածապահ քաղաքն Ատանա». զոր եւ վերագոյնդ յիշեցաք (533):

270. Տարսոն քաղաքի պաշարողն կամ զօրագլուխ Իկոնիացոց՝ Լամսատին սահիպ կոչի՝ ի ժամանակագրէն Կիլիկիոյ, հաւանօրէն Շամսէտտին էր անունն:

287. Կամարտիաս.– մերթ այսպէս եւ մերթ Կումարտիաս գրէն յիշողք տեղոյս, այլ եւ ո տառիւ. իսկ Ներսէս Պաղոն՝ Խումարտիաշ գրէ. նոյն ինքն եւ զՄաղվա (288) գրէ Մամղա:

296. Բ. Մանիօն բերդ.– ժամանակագիր ոմն ասէ համառօտիւ. ՝ ի թուին «ԶԼԲ (1283) Թուրքմանք տիրեցին Մանիօնին, յետ եօթն ամի պաշարման նորա»: Ա՛յլ ոմն ծանուցանէ, զի առ Լեւոնիւ մեծաւ Սիր Ատանն էր տէր Մանիօնին: